

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಇದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕ. ಆ ಊರಲ್ಲೊಂದು ಶಾಲೆ ಇತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಬಡವರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚದೆ ಶಾಲೆಗೆ ಓದಲು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವನು ಹೆತ್ತವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದಿನ ಅವನು ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಶಾಲೆ ಚೀಲ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ದಾರಿ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಗುವ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ, ಏರು ತಗ್ಗು, ಬಯಲು ಗದ್ದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಾಟಿ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಿಂದು ಬಿಸುಟ ಹಣ್ಣಿನ ಅವಶೇಷ ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲಿತು.

'ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ' ಯಾರೋ ಕೇಳಿದಂತಾಗಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕೆಳಗಡೆ ಅವನು ತುಳಿದ ಹಣ್ಣಿನ ಅವಶೇಷದಡೆಯಿಂದ ಧ್ವನಿ ಬಂದಿದ್ದು ಖಚಿತವಾಯ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಗ್ಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದರೊಳಗಡೆ ಇದ್ದ ಆ ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜ ಮಾತಾಡಿತು.

'ಹೌದು, ನಾನೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದು, ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು. ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆ' ಬೀಜದ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಒಮ್ಮೆ ಹಾಹಾರಿದ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗ. ಭೂತ ಪ್ರೇತಗಳು ದೈವ ದೇವರುಗಳ ಕತೆ ಕೇಳಿ ಬೆಳೆದವನಲ್ಲವೇ, ಭಯ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಧೈರ್ಯ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಕೇಳಿದ. ನನ್ನಿಂದೇನು ಸಹಾಯ, ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? ನನಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲೂ ಉಂಟು, ಗೊತ್ತುಂಟಲ್ಲ.'

'ಸರಿ ಸರಿ... ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದೆತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡು'.

ಇನ್ನೂ ತುಸು ಸಮಯ ಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾಗಲು ಇತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಗುಳಿ ತೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಇರಿಸಿ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಮತ್ತು ಶಾಲೆ ಕಡೆ ನಡೆದ. ಮರುದಿನ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆತ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಘಟನೆ ಮರೆತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ನೆಟ್ಟ ಬೀಜ ಘಟನೆ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿತು. 'ಸೆಖೆ, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರುಣಿಸೋ ಮಾರಾಯಾ' ಎಂದಿತು.

ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಂಡವಿತ್ತು. ಸರಿ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಹಂದಿ ಉರುಳಾಡಿದ ಕುರುಹಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳುಕಿದ ನೀರನ್ನೇ ಒಂದು ತೇಗದಲೆಯ ಬೊಗಸೆಮಾಡಿ ತುಂಬಿ ತಂದು ಬೀಜದ ಮೇಲೆ ಸುರುವಿ ಶಾಲೆ ಕಡೆ ನಡೆದ. ದಿನಗಳುರುಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಿತ್ತು. ಅವನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹುಡುಕಿ ನೀರು ತಂದು ಹಾಕುವುದೂ ನಡೆದಿತ್ತು. ಚಿಗುರಲೆ ಚಿಗುರಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಲದ ಸೆಲೆ ಬತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. 'ದಾಹ ದಾಹ ಇದೊಂದು ವರ್ಷ ನೀರುಣಿಸು ಬೇರು ಆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ' ಜಲಕ್ಕಾಗಿ ತಹತಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ನಡೆಸಿದ. ಅದೀಗ ಗಿಡವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾರ್ಥಕತೆ

■ ರವಿರಾಜ ಹಾಲಂಬಿ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

'ಬೀಡಾಡಿ ದನಗಳ ಕಾಟ , ಕಾಪಾಡು' ಎಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಲಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ .

ಇದಾಗಿ ವರ್ಷಗಳೇ ಉರುಳಿದ್ದವು. ಅವನು ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಸಿ ಪೇಟೆ ಶಾಲೆಲಿ ಕಲಿತು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನರಸಿ ಯಶ ಕಾಣದೆ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಆಯಾಸಗೊಂಡು ದಾರಿ ಮಧ್ಯೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅದೇ ಮರವಾಗಿತ್ತು, ಅವನು ಬೀಜ ನೆಟ್ಟು ನೀರುಣಿಸಿದ ಮರ!

'ದಣಿವಾರಿತೇ, ಇಕೋ ಒಂದು ಹಣ್ಣು ತಿಂದು ಹಸಿವನ್ನೂ ಇಂಗಿಸಿಕೋ' ಮೇಲಿಂದ ಅವನ ಬೊಗಸೆಗೆ ಬಿತ್ತೊಂದು ಹಣ್ಣು! ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅದು ಅವನ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲ. ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹರಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವು ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳು. ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಅರಳಿ ಘುಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೂವುಗಳು, ಮಾಗಿ ಇದೀಗ ಬೀಳುವವು ಎಂಬಂತಿರುವ ರುಚಿಕರ ಹಣ್ಣುಗಳು!

'ಮರೆ ಪಟ್ಟಣವ, ನೆಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೀಜವ, ಆಯ್ದುಕೋ ಒಣ ಪುರಳೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳ, ಸಂಗ್ರಹಿಸು ಕಳತ ಹಣ್ಣುಗಳ, ಬಿಕರಿ ಮಾಡಿ ಗೆಲಿಸು ಅನ್ನವ ಮರೆ ಪೇಟೆಯಲಿ ದುಡಿಮೆ ಸಿಗದ ದುಗುಡವ' ಹೀಗೆ ಮರ ಹೇಳಿತೋ ಅವನ ಮನವೇ ನುಡಿಯಿತೋ, ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ. ರೈತನಾಗಿದ್ದೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದ, ಪರಿಸರ ಉಳಿಸಿದ. ಜಗಕೆ ಅನ್ನವ ನೀಡಿದ.

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು

■ ಸುರೇಶ ಹೆಗ್ಡೆ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಪಾಠವನೋದಲು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದರೆ ಆಟದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ತಟ್ಟಿಯೆ ಮುಂದೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ಕುರು ಕುರು ತಿಂಡಿಯ ಗಮನ ಅಮ್ಮನು ನಸುಕಲಿ ಏಳು ಎಂದರೆ ಸಿಹಿಸಿಹಿ ನಿಧ್ಧೆಯ ಸೊಗಸು ರಾತ್ರಿ ಬೇಗನೆ ಮಲಗೋ ಎಂದರೆ ಕಥೆಗಳ ಸವಿಯುವ ಮನಸು

ಮಗ್ಗಿಯ ಕಾಟ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಾಠ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಟಾಟ ಬಯಲಲಿ ಸೇರುವ ಗೆಳೆಯರಕೂಟ ಬಾಲರ ಪಾಲಿಗೆ ರಸದೂಟ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸನು ದೊಡ್ಡವರಂತರ ಎಂಥ ಸೊಗಸಿದೆ ಬಾಲ್ಯದಲಿ ಚಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಹೂಗಳ ಹಾಗೆ ಕೋಮಲ ನಗುವ ನಗುತಿರಲಿ